

Danske Regioner og Danmarks Jurist- og Økonom Forbund, er spørgsmålet om offentligt ansattes yringsfrihed også behandlet. Der er på den baggrund efter regeringens opfattelse ikke et tilstrækkeligt behov for at etablere et centralt, uafhængigt nævn af den karakter, som forslagsstillerne lægger op til, og jeg vil derfor ikke gå ind i en nærmere vurdering af de mere konkrete spørgsmål vedrørende nævnets kompetencer, som beslutningsforslagets bemærkninger i øvrigt kan give anledning til.

Jeg vil herefter gøre nogle bemærkninger om beslutningsforslagets andet element, nemlig indførelsen af omvendt bevisbyrde i sager, hvor offentligt ansatte udsættes for sanktioner, f.eks. afskedigelse, efter at de har ytret sig.

I bemærkningerne til forslaget er der henvist til ligebehandlingslovens § 16, stk. 4. Det følger af denne bestemmelse, at hvis afskedigelse finder sted under graviditet, påhviler det arbejdsgiveren at godtgøre, at afskedigelsen ikke er begrundet i dette forhold.

Jeg har forstået det omhandlede element i forslaget sådan, at en bestemmelse om omvendt bevisbyrde i sager om offentligt ansattes yringsfrihed skal udformes således, at det i tilfælde, hvor den ansatte ytrer sig kritisk om forhold inden for sit eget arbejdsområde og efterfølgende afskediges, må påhvile arbejdsgiveren at godtgøre, at afskedigelsen ikke skyldes den ansattes lovlige ytringer.

I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, at Jens Peter Christensen-udvalget vurderede det nævnte spørgsmål, og at udvalgets flertal i betænkningen ikke kunne anbefale, at der i sager om offentligt ansattes yringsfrihed blev indført den type af omvendt bevisbyrde, der kendes fra ligebehandlingslovens § 16, stk.4.

Som begrundelse herfor henviste udvalgsflertallet til, at ligebehandlingslovens § 16, stk. 4, omhandler et forhold, der er meget let konstaterbart, nemlig om en afskedigelse har fundet sted under den ansattes graviditet, som pr. definition har en klart afgrænset tidsmæssig periode.

I forlængelse heraf peger udvalgsflertallet på, at spørgsmålet om en yrings indhold i relation til navnlig mundtlige ytringer kan være noget vanskeligt at fastlægge. Heri ligger altså, at flertallet fandt, at det i visse tilfælde som følge af f.eks. uklarhed eller uenighed om, hvorvidt den ansatte har ytret sig, og i givet hvad den ansatte måtte have ytret, vil være vanskeligt i det enkelte tilfælde at vide, om en regel om omvendt be-

visbyrde inden for yringsfrihedsområdet kunne bringes i anvendelse.

Herudover peger flertallet på, at der i modsætning til sagen, hvor spørgsmålet er, om en kvinde under sin graviditet er blevet afskediget, fordi hun er gravid, ikke nødvendigvis vil være nogen meget nær tidsmæssig sammenhæng mellem fremsættelsen af en ytring og en senere afskedigelse af vedkommende. Det vil derfor ikke på samme måde give mening at indføre en bestemmelse om omvendt bevisbyrde på yringsfrihedsområdet.

Regeringen kan på den baggrund ikke gå ind for at indføre omvendt bevisbyrde i sager, hvor offentligt ansatte udsættes for ansættelsesretlige sanktioner, efter at de har ytret sig. Og alt i alt betyder det, at regeringen af de grunde, jeg her har anført, ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 21:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 21:03

Line Barfod (EL):

Jeg er selvfølgelig ked af, at ministeren ikke kan støtte forslaget, men det glæder mig trods alt, at ministeren siger, at det er vigtigt, at offentligt ansatte ytrer sig. For når man ser, hvordan regeringen ellers har gebærdet sig, siden den selv udsendte vejledningen, er det jo ikke sådan, at man får det indtryk, at regeringen synes, at det er rigtig godt, at offentligt ansatte ytrer sig.

Senest har vi haft sagen, hvor fru Özlem Sara Cekic var ude at støtte nogle socialrådgivere i, at der er et problem med sagsbehandlingen i forhold til bl.a. børn, der har været udsat for seksuelt misbrug. Reaktionen fra velfærdsministeren var, at det måtte undersøges, om budbringeren – den offentligt ansatte, der havde brugt sin yringsfrihed – skulle udsættes for en sanktion.

Vi har set sagen med skolelederen i beredskabsstyrelsen, hvor forsvarsministeren prøvede at få ham fyret, og senest, i forbindelse med det seneste beredskabsforlig, er hele hans skole blevet nedlagt. Og der har været sagerne under valgkampen, hvor forskere fortalte om, at de havde fået mundkurv på.

Derfor vil jeg gerne høre: Er man i regeringen enig om, at det er en god ting, at offentligt ansatte bruger deres yringsfrihed?

Kl. 21:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.